

Ministeriet, og som nu i Bilagsform foreligger for Rigsdagen, men da det er bragt til Veje ved Ofre saavel af Købstadrepræsentanterne som af Landrepræsentanterne, mener jeg, at vi maa akkviescere ved den saaledes truffne Ordning.

Maa jeg overfor det ærede Medlem fra Verringe (Jensen-Sønderup) gøre opmærksom paa, at de Overenskomstpunkter, som det ærede Medlem talte om, i Virkeligheden ikke er den Overenskomst, man ønsker at faa gennemført. Det er den Overenskomst, som er indstillet under 18. Oktober 1915, men ikke blev tiltraadt af alle Købstædernes Byraad. Byen Rønne vilde ikke tiltræde den helt, som den forelaa, og Neksø Byraad vilde ikke gaa med til den. Derefter indsendte Amtsrådet i en Skrivelse af 23. Maj 1916 til Indenrigsministeriet Oplysning om det Resultat, man var naaet til, med Meddelelse om, at der ikke var en enig Indstilling, og med Anmodning om, at Indenrigsministeriet vilde tage Stilling til Sagen. Den Overenskomst, som man altsaa den Gang afsluttede, men ikke opnaaede Enstemmighed om, er den, som er aftrykt i Bilag 3. Men efter at Ministeriet havde set, at der var Uenighed om Spørgsmaalet paa Stedet, anmodede det under Henvisning til, at der havde fundet nyt Amtsradsvalg Sted i Foraaet 1916, det nye Amtsråd om at tage Stilling til Spørgsmaalet, og derefter kom den sidste Forhandling, den, som resulterede i fuld Overensstemmelse mellem alle Repræsentanterne. I denne Overenskomst, som findes under Bilag 4, er netop Bestemmelsen om den kvalificerede Majoritet, som det ærede Medlem fæstede sin Opmærksomhed ved, gaaet ud. Det kan altsaa kun glæde ham — og det har for Resten ogsaa glædet mig —, at denne Garanti for, at der ikke skulde øves Vold overfor Købstadrepræsentanterne, har vist sig overflødig. Den findes ikke i den endelige Overenskomst og vil altsaa — det gaar jeg ud fra — heller ikke findes i de Bestemmelser, som paa Grundlag af dette Lovforslag bliver givet.

Til det ærede Medlem fra Rønne (Hauge) vil jeg gøre et Par Bemærkninger. Det er rigtigt nok, at det nuværende Amtsrads Sammensætning ikke absolut svarer til Fordelingen efter Folke-

tal, men for saa vidt man for Bornholms Amtsråd som for andre Amtsråd opstiller det Krav, at Antallet af folkevalgte Medlemmer skal være ulige, kan man ikke komme Forholdet nærmere end med Tallene 6 og 9. Den nøjagtige Fordeling vilde være 6 Købstadrepræsentanter og 8 Landrepræsentanter, men naar man altsaa skal have et ulige Tal, er det rigtigere at tage 6 og 9 end at tage 6 og 7 eller 5 og 8, eller hvilke andre Tal man kunde vælge. Det vil altsaa faktisk være saaledes, at den nuværende Sammensætning svarer saa nøje til den Sammensætning, der kræves i dette Lovforslag, som man overhovedet kan naa, naar Bestemmelsen om et ulige Antal folkevalgte Medlemmer af Amtsrådet opretholdes. Og den, mener jeg, maa man opretholde: Naar den gælder for andre Amtsråd i Landet, maa den ogsaa gælde for Bornholms Amtsråd. Jeg er i øvrigt ikke enig med det ærede Medlem i, at dette Lovforslag ikke fuldt stemmer overens med den Overenskomst, som er sluttet mellem Repræsentanterneovre paa Bornholm. Dersom det ikke lykkes efter 10 Aars Forløb at faa en ny Overenskomst truffet mellem de landbovalgte Medlemmer og Købstædernes Repræsentanter, er det Tanken — det fremgaar af Bilag 4, og det er det, Repræsentanterne er enedes om — paa ny at forsøge en Forhandling. Denne Forhandling kan strække sig over et Aar. Er det Aar tilendebragt, uden at man er naaet til Overenskomst, søger man Indenrigsministeriets Mægling. Hvis denne Mægling glipper, hjemler Overenskomsten de enkelte Parter i det amtskommunale Fællesskab, altsaa hver enkelt Købstad for sig og de landbovalgte Repræsentanter for sig, Ret til at kræve af Amtsrådet, at det indgaar til Regering og Rigsdag med Krav om, at det amtskommunale Fællesskab opløses. Jeg opfatter dette saaledes, at det er en Beslutning, der kun binder det bornholmske Amtsråd, som sidder til den Tid, og vel oven i Købet kun binder med en vis Begrænsning, men overfor Rigsdag og Regering vil der ikke ved denne Overenskomst være indført nogen som helst bindende Bestemmelse. Regering og Rigsdag maa til det Tidspunkt staa frit overfor Spørgsmaalet om, hvor-